

Bilag 15.

De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.

København, den 22. Januar 1937.

Til Folketingsudvalget vedrørende det af Handelsministeren under 20. November 1936 fremsatte Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Undertegnede Handelshovedorganisation, hvis Medlemmer er Købmænd i samtlige Proviinsbyer og overalt paa Landet samt Manufakturhandlere uden for Købstæderne, tillader sig ved nærværende over for det højtærede Udvalg at fremsætte følgende Bemærkninger i Anledning af Handelsministerens under 20. November 1936 fremsatte Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta:

Som det højtærede Udvalg maaske har bemærket, har vor Organisation, uagtet vi har deltaget i de i denne Anledning stedfundne Forhandlinger, ikke givet vor Tilslutning til den under 19. ds. af Fællesrepræsentationen for Dansk Haandværk og Industri, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet, Købmandsraadet og Dansk Dampskibsrederiforening til det højtærede Udvalg indgivne Indstilling. Som vi har meddelt de fornævnte Erhvervsorganisationer, skyldes dette ikke, at vi ikke kan give vor principielle Tilslutning til den i den nævnte Indstilling indeholdte Hovedtanke om en begyndende Afvikling af den bestaaende Valutaordning og de i Indstillingen udtrykte Bestræbelser for at give Erhvervene større Indflydelse paa en kommende Valutaordnings Administration, men derimod den Omstændighed, at Indstillingen — lige saa lidt som det foreliggende Lovforslag — aabner Mulighed for, at de mest betydningsfulde af de gennem Detailhandelen forhandlede indførte Forbrugsartikler kommer ind under de friere Importforhold, som maa genindføres for disse Varers Vedkommende af Hensyn til den forbrugende Befolknings Tarv.

Det er Detailhandelens Opgave at fremskaffe de Nødvendighedsartikler, som den forbrugende Befolkning ikke kan undvære. Naturligt er det da, at Detailhandelen anser det for sin Opgave i en Sag som den foreliggende at varetage Forbrugernes Interesse. Hertil hører imidlertid ikke blot at tilvejebringe de for det forbrugende Publikum nødvendige Varer i tilstrækkelig Mængde, men ogsaa at Detailhandelen er i Stand til at levere Forbrugerne de paagældende Varer til Priser, der staar i passende Forhold til Varernes Pris paa Verdensmarkedet. Imidlertid har de senere Aars Erfaringer vist, at de bestaaende Valutarestriktioner til betydelig Skade for saavel det forbrugende Publikum som Købmændene har givet Anledning til ikke ringe Stigning af Priserne, ikke mindst for adskillige Kolonialvarers Vedkommende, og Detailhandelen er ganske uden Skyld i dette Forhold. Efter vor Formening kommer man denne for Forbrugerne uheldige Prisstigning mest effektivt til Livs ved at lade en Række af det daglige Livs Fornødenheder, derunder ikke mindst en stor Del af de Kolonialvarer, der nu er paa bunden Liste, komme ind under friere Importforhold. Muligt vil dette medføre, at nogle af de Varer, der af de fornævnte Organisationer er foreslaaet hen-